

първия Български Екзархъ Антимъ 1-ий. 4. Схизмата и нейната несъстоятелностъ.

Български езикъ.

I^a класъ. 1. Пролѣтъ (стихотв. диктовка). 2. Сто-реното зло трудно се забравя (самостоятелна работа). 3. Кога се върналъ въ своето родно село Петъръ се отнасялъ тъй умно, че всичкитѣ му другари го обик-нжли (синтактически и етимологически разборъ). I^b класъ. 1. Труди се труди! (стих. диктовка). 2. Люлка (диктовка). 3. Слонътъ и камила (самостоятелна ра-бота). 4. Най-вѣрния приятелъ който ще ви пази отъ лошо унижение, е вашата душа (синтак. и етимологич. разборъ). Статиитѣ и стихотворенията на I^a е класъ сж дадени отъ Христоматията на Мишевъ—Костовъ за I класъ и отъ читанката за IV отдѣление отъ Гу-девъ—Димитровъ. I^b класъ. 1. «Старецъ и смъртъта» —Христоматия—Мишевъ т. I. Продиктувана е цѣлата статия, да се узнае до колко сж усвоили книжовния правописъ. 2. Етимологически и синтаксически разборъ на изреченото: Веднжжъ той се изморилъ страшно отъ работи и пжтъ, свалилъ товара и сѣднжлъ да си почине. 3. Образуванъето на множ. число при сжще-ствителни имена. I^c класъ. 1. Синтаксич. разборъ на: а) Единъ вълкъ стига на едно стадо; б) злото лесно дохижда, а мжчно отхожда. 2. Етимологически раз-боръ на: а) Добра дума желѣзни врата отваря; б) Сви-ли сж се вихрушки и сж Стояна дигнжли. 3. Видове прилагателни. 4. Вметнжти изречения. 5. Диктовка (сврака и сврачета). I^d класъ. 1. Синтаксич. и етимо-логич. разборъ. 2. Прѣдложения съ обращения. I^e 1. Изгрѣй ясно слънце (стих. диктовка). 2. Гнѣздо (са-мостоятелна работа). 3. Кои думи свършватъ на жтъ, ътъ, атъ, ятъ, ѣтъ и ѱтъ? 4. Когато отидохме въ градината, ние сварихме Петра, че учи урока си (син-таксич. разборъ). I^ж класъ. 1. Диктовка приказката: „Добро за добро“. Печатни реда около 8. 2. Приказ-ката: «Най-хубавата звѣзда», като сж зададени за опжтванъе нѣколко въпроса. 3. Разборъ на едно из-речение. 4. Сегашното и минжлото несвършено гла-